

Den amerikanske repræsentant udtalte i en stemmeforklaring, at resolutionen tjente afkoloniseringen dårligt og fordrejede de principper, hvorpå afkoloniseringsprocessen måtte bygge. Eksistensen af militære baser påvirkede ikke opnåelsen af selvbestemmelsesret, rent bortset fra, at der ikke fandtes bestemmelser i FN's pagt, der forbød oprettelsen af sådanne militære installationer. Udenlandske investeringer er ikke i sig selv skadelige for de lande, herunder koloniområder, der modtager dem; erfaringen viste i øvrigt, at det ikke er rigtigt, at udenlandske private investeringer trives bedre i koloniområder end andetsteds. Og resolutionen søgte at inddrage organisationerne, Verdensbanken og Valutafonden i en afstraffelse af visse medlemslande — hvis handlinger i kolonispørgsmål mange medlemslande i øvrigt beklager — ved at opfordre disse organisationer til at påtage sig opgaver, som deres forfatning forbød dem at påtage sig, eller som var i modstrid med deres forpligtelser.

**Formynderskabsrådets beretning:
Papua og formynderskabsområdet
Ny Guinea.**

(Dagsordenens punkt 13).

I. Debatten.

Behandlingen i 4. udvalg af Papua og formynderskabsområdet Ny Guinea, der fandt sted i forbindelse med udvalgets generaldæbat vedrørende alle koloniproblemer (bortset fra Namibia, de portugisiske kolonier og Sydrhodesia), var kortvarig og fik et usædvanligt forløb, fordi Liberias repræsentant under indtryk af et besøg i området som medlem af en besøgsmission fra Formynderskabsrådet anlagde et betydeligt mere positivt syn på den australske administration end tidligere, hvilket ikke alene gav sig udtryk i Liberias indlæg i debatten, men tillige i fremsættelse af et liberiansk resolutionsforslag, der ved moderation både i henseende til sprogbrug og krav adskilte sig væsentligt fra tidligere års resolutions-tekster.

For 4. udvalg forelå i øvrigt Formynderskabsrådets beretning til 23. samling for perioden 1. juli 1967 til 19. juni 1968.

Den liberianske repræsentant udtalte, at skønt den australske regering op til 1965 ikke havde opfyldt sine forpligtelser i henhold til formynderskabsoverenskomsten, var der siden da sket positive ændringer i undervisningen og sundhedstilstanden samt i områdets økonomi og administration. Selv om ikke alt var tilfredsstillende — f. eks. burde systemet med adskilte skoler øjeblikkeligt afskaffes — var han blevet slået af det forhold, at 99 pct. af de personer, besøgsmissionen havde talt med i området, havde erklæret, at de ikke var rede til selvstyre eller uafhængighed. Der var dog ingen tvivl om, at det endelige mål måtte være selvstyre og uafhængighed for Ny Guineas befolkning, men man måtte tage befolkningens indstilling i betragtning. Han nøjedes derfor med at opfordre den administrerende magt til at inddrage befolkningen i administrationen af dens egne problemer samt at fremskynde udviklingen af en nationalitetsfølelse. Han hilste det af Australien offentliggjorte 5-års udviklingsprogram for området velkomment som et vigtigt udtryk for administrationens ønske om at gennemføre en udvikling til gavn for befolkningen på Ny Guinea og Papua.

Den australske repræsentant fandt, at såvel Formynderskabsrådets beretning som beretningen fra den administrerende magt og besøgsmissionen alle bekræftede de væsentlige fremskridt, der havde fundet sted på Papua og Ny Guinea i løbet af 1968. Der var blevet holdt valg til det første udvidede repræsentanternes hus i hele området; de valgte indfødte repræsentanter havde nu opnået et større udøvende ansvar på grund af indførelsen af ministerialsystemet, og netværket af lokale råd udvidedes fortsat. Der var sket en forøgelse i områdets budget for 1968-69, der var opstillet et 5-års udviklingsprogram, som snart ville blive påbegyndt, og der var gjort fremskridt specielt inden for uddannelsesområdet og inden for sundhedsvæsenet. Alt dette måtte ses på baggrund af, at det drejede sig om et område, der havde et af de vanskeligst fremkommelige terræner i verden med en befolkning på ca. 2,2 millioner spredt over et område på ca. 462.000 km². Der havde ikke tidligere fundet noget samkvem sted mellem de enkelte landsbyer, og der fandtes i Papua og Ny Guinea mere end 700 forskellige sprog.